

Colegiul Tehnic „Ioan Ciordaș” Beiuș
Profesor coordonator: Fășie Alina-Monica
Nume și prenume:Lung Oana-Ștefania
Vârsta:15 ani
Oraș:Beiuș

Vacanța în pandemie

„Vacanța” ! Pe parcursul anului școlar cu toții ne gândim și așteptam nerăbdatori vacanța de vară: soare, căldură ,familie, concediu și multă distracție. În acest fel ne dorim să fie lucrurile, dar în acest an totul a fost diferit, neobișnuit, ciudat, pe alocuri înspăimântător. Cu toate acestea am încercat să nu las vacanța să treacă pe lângă mine fără să adun amintiri și fără să petrec momente frumoase alături de cei dragi.

Pentru mine vara a început într-un mod special, deoarece aveam de susținut cel mai important examen din viața mea până în acest moment: Evaluarea Națională. A fost o perioadă foarte emoționantă pentru mine în care am încercat să îi fac mandri pe părinți, profesori și familie. Totul a trecut, în cele din urmă, cu bine, chiar dacă a trebuit să mă adaptez noilor condiții impuse de pandemie. Nu aș putea să afirm cu certitudine momentul în care vacanța a început pentru mine, deoarece după terminarea probei la matematică am mers cu colegii să sărbătorim și să petrecem ultimele momente împreună înainte de a ne schimba fiecare „formula”. Probabil că, oficial, vacanța a început după ce m-am înscris la liceu.

Am scăpat de tot stresul și emoțiile acumulate în ultimul an și simțeam că mă eliberez și mă relaxez, chiar simțeam că e vacanță și pentru mine, dar cu toate acestea aveam impresia că sunt mult prea liberă. Acela a fost momentul în care am avut posibilitatea de a participa la un proiect alături de școala din care tocmai am plecat. Era vorba despre un proiect care se desfășura online, iar țara implicată era chiar una tare dragă mie, Franța. Bucuria a fost imensă, iar răspunsul meu a fost categoric: ” DA!”. Franța este o țară în care am mai avut ocazia să merg, ba chiar de două ori, o dată împreună cu familia, iar a doua oară printr-un proiect, tot cu fosta școală. Aveam întâlniri virtuale în fiecare săptămână și discutam activitățile pe care le făceam. Prima întâlnire a fost pentru a ne cunoaște, iar tot atunci am decis să facem o „Serbare virtuală”. Fiecare dintre noi avea de recitat o strofă dintr-o poezie despre pandemie, membrii din România recitau în franceză și cei din Franța în română. S-au făcut filmulețe cu această primă activitate, deoarece un alt obiectiv al proiectului era ca la sfârșitul lui să putem concepe sau chiar monta un scurtmetraj. În cea de-a treia întâlnire ne-am împărțit în patru

grupe mixte (români și francezi) pentru a face diferite activități pe care le filmam, de exemplu grupa din care eu făceam parte a făcut o prăjitură franțuzească. Proiectul a fost planificat pentru opt săptămâni, iar la sfârșit fiecare a lăsat o impresie finală despre cele întâmplate. Impresia mea a fost una tare plăcută, deoarece am reușit să fac ceva interesant în vacanță și ceva care îmi făcea plăcere.

Nu m-am putut opri aici cu vara, așa că am reușit să merg împreună cu familia și încă trei familii tare dragi nouă până la mare. Nu cred că mai are rost să spun că a fost una dintre cele mai frumoase săptămâni din tot anul și asta datorită faptului că am fost alături de persoane foarte dragi și apropiate mie care au ajuns să fie ca o familie. Deși restricțiile au fost numeroase, marea și-a păstrat farmecul: ne-am putut bucura de răsărituri unice, de apusuri magice, de muzica valurilor, de soare, de râsete...

Cu toate că a fost pandemie, eu tot am încercat să mă întâlnesc cu prietenii respectând, pe cât posibil, regulile din acea perioadă. Spre final pot spune că, deși a fost o vacanță atipică, am încercat să profit de fiecare moment și să-l fac cât mai frumos. Astfel, am reușit să adun amintiri, experiențe și momente frumoase lângă oameni frumoși și mă mai bucur pentru că, respectând regulile și noile norme de siguranță, am reușit să trec cu bine peste vacanță și am rămas „conectată” cu prietenii mei.